

ابوالفضل هر تاضی

پر چمدار نهضت

حال است از ایمان خود دست بردار

یکانه عاملی که نه تنها افراد را از تعماز بحدود و حقوق دیگران باز میدارد بلکه عالیترین درجه فدایکاری و حس از خود گذشتگی و ایشار را در راه سعادت جامده در انسان بوجود میآورد ایمان بخدا است جالبترین وقایع و حوادثی که در صفحات تاریخ جهان ضبط و ثبت شده است و درخشان ترین قیامها که دارای آثار جاویدان بوده و همیشه برای ممل مظلوم و محروم درس و عبرت است همان وقایع و قیامهای است که از طرف عناصر مؤمن بخدا صورت گرفته است .

اینک قبل از آنکه یکی از افراد مؤمن و نیز قیامی را بعنوان نمونه یاد کنیم لازم است درباره مؤمن و ایمان تذکری بدھیم .

ایمان از نظر شدت و ضمف برد و دو قسم است : ایمان ثابت و ایمان مستودع و از مؤمنین دسته ای دارای ایمان ثابت هستند و دسته دیگر صاحبان ایمان مستودع میباشند بعبارت دیگر عده هستند که در راه ایمان و عشق بخدا

الهی رضا بر رضائک . صیراً علی بلائک و تسليماً لا هرك
لامعبود سواك ياغيات المستغيثين

(پروردگارا راضیم بر رضای تو ، صبر میکنم به بلای تو ،
تسليم هستم بفرمان تو ، معبد و مفسوقي جزو نیست . ای دادرس
داد خواهان .)

گنج شایستگان پر چمدان نهضت

و اجرای احکام و دستورات الهی حاضرند از همه چیز خود دست برداشته و جان و مال خود را درباره آن فدا نمایند اما صاحبان ایمان مستودع آن دسته از مؤمنین میباشند که دین را درحدود منافع خود خواسته و همانکه منافع خود را در مقابل دین در خطر دیدند از ایمان دست کشیده و از هوا نفس تبعیت میکنند بدلاختی و هصیبیت هنگامی است که در میان پیشوایان و شیوخ و علاءات قوم کسانی پیدا شوند که دارای ایمان مستودع باشند و در مقابل قدرت مال و جاه تسليم شوند و از ایمان بخدا و داع نمایند زیرا توده مردم که تحت راهنماییها و مصلحت اندیشهای بزرگان خود قرار دارند و با اطمینان آنکه آنها راستگویان و باکدلالند کورکورانه از آنها اطاعت نموده و فرامین آنان را اجرا مینمایند و بسا که بر اثر اطاعت و اجرای اوامر و نواهي این دسته بظاهر متدين و در باطن خود پرست و سود طلب جنایات و فاجعه های غیرقابل جبرانی در اجتماعات بوجود می آيد بدینه مرتکب و بیچاره و چشم و گوش بسته که بهوای اطاعت از اولیای دین مرتکب اعمالی میشوند که هم دنیای خود را از دست میدهند و هم مورد غضب و عذاب سخت خداوندانه از میگیرند.

وقتی در روز باز پرسی و جزا همین توده بیچاره متوجه میشوند سینات و گناههای را صرفما بر اثر اطاعت از اوامر پیشوایان و روحانی نمایان دروغی خود مرتکب شده اند که اینک مكافات سوء آنرا باید تحمل نمایند آه از نهاد برآورده و متضرع انه میگویند و بنا اطعننا ساد تناو کبر آنها فاضلونا السبیلا خداوندا اگر گناههای را مرتکب شده ایم نبود مگر آنکه از بزرگان و شیوخ خود اطاعت نموده ایم حال که اغوا و اغفال شده ایم بنا آنهم ضعفیین من العذاب والعنهم لهذا کبیرا بروزگارا عذاب آنها را دو برابر کن و از نعمتهای خود آنها را هرچه بیشتر دور بدار. بدلاختانه مردم دور از خدا هم وقتی دلیلی بر عقیده نادرست خود از ائمه میدهند همین که رفتار و کردار این دسته متظاهر بدین را برخ مردم کشیده و آنها را مظاهر دین شناخته و بدیشوسیله خدا و خدا پرستی را انکار مینمایند.

گنج شایگان

پرچمدار نهضت

خیر؛ اینها مظاہر دین نیستند، اینها عابد و زاهد و منقی و پارسا نمیباشند، اینها بندگان دینار و درمند و بقول سعدی:

زاهد که درم گرفت و دینار
دو زاهد دیگری بدست آر
مردم کوفه مسابقه‌ای که برای کشنن پسر بیغمبر بوجود آوردند بودند
نیبود مگر آنکه اجرای فتوای شریع قاضی همان متظاهر بدین را نمودند
شریع همان که دید اگر با یزید همکاری کند بیول زیاد میرسد و نفوذ
بیشتری در دستگاه یزید بهم خواهد زد خیلی ساده و بی تکلف اعلام کرد
حسین بن علی بر خلیفه وقت شوریده و مهدورالدم است این رأی را داد
بدون آنکه دقیقه‌ای به نتایج ذشت و سوء فتوایش بینداشد و یا پیش و جدان
وضمیر خود خجل گردد.

حسین (ع) پسر امیر المؤمنین علی (ع) و نواده رسول اکرم (ص)
با همه فضیلت و درستی و تقوی و علم و کمالش بایستی شهید شود ولی
بزید سک باز و شرابخور و پسر نامشروع معاویه که خود فرزند نامشروع
ابوسفیان روسیاه و زشت کار است و تمام احکام و دستورات خداوند و سنت
بیغمبر را نادیده گرفته و تحت تأثیر شهوات پست حیوانی خود قرارداد
بایستی بر کرسی خلافت تکیه زده و بر جامعه حکومت نماید.

آری دین همیشه از طرف هتدینین دروغین و روحانی
نماها شکست خورده و بی دینها و معاندین هیچگاه نتوانستند
پایه‌های دین را بلرزانند.

امروز هیم کسی از دین بیزار نیست بلکه نفرت از عمل دینداران
دروغگو و مزور است که بتدریج بصورت بیدینی ظاهر و جلوه گر شده است.
اما صاحبان ایمان ثابت کسانی هستند که در مقابل دین و ایمان بخدا
و اجرای احکام مقدس آسمانی، خود و تمام علاوه مادی و دنیوی را فدا
میکنند جان بازان کر بلا نمونه‌ای باز زاین دسته از مؤمنین میباشند و یکی
از این فداکاران حضرت ابوالفضل (ع) پرچمدار نهضت حسین (ع) است.
این وجود گرامی در آخرین شب حیات خود در خدمت پسرادر و
پیشوای والاتبارش زانوی ادب بر زمین زده و مشغول فرمایشات فرمانده

گنج شایقان

نهضت میباشد در حالی که دو سه شبائمه روز است که بر اثر احراز مستولیت های سنگین و انجمام وظایف دشوار وجود عزیزش خسته و کوفته گردیده و از بی خوابی فرسوده شده است.

دشمن هم باین خستگی بی برده در دل شب شمر را اعزام میدارد تا با او وارد مذاکره شده و بلکه بتواند بین این دو برادر جدائی اندازد و حضرت عباس را وادار کنند که از برادر (دین و ایمان) خود دست برداشته و اگر در آتش بزید وارد نمیشود لااقل بیطرف بماند و در مقابل این کار پول زیادی دریافت داشته و با عنوان استاندار و فرماندار در یکی از نقاط کشور اسلام به حکومت پردازد.

بیداست که از آنجهت نیمه شب برای این مذاکره انتخاب گردیده که تصور رفت در میان شدت و بجهوه جنسکی و تشنگی و گرسنگی و بی خوابی بر چمدار میتوانند در روح بلند پرواز ایشان رخنه نموده و به قصود و هوای نفس خود توفيق یابند و شمر را هم از این جهت انتخاب نمودند که با مادر حضرت عباس از یک قبیله بود و چنین اندیشیدند که سابقه هم قبیلگی نتیجه مؤثر در تحصیل نتیجه خواهد بود.

شمر نزدیک شیام سید الشهداء (ع) میشود و با عنوان این بنی اختنا حضرت عباس را برای مذاکره میطلبید با اجازه سید الشهداء پر چمدار در بیرون خپمه بمقابلات شمر میرود و مأمور مأموریت خود را در میان میگذارد حضرت عباس لحظاتی سکوت میکند و شمر سکوت را دلیل رضا میگیرد و بافسون خود ادامه میدهد ولی ناگهان حضرت نفره میزند:

ای مردم بدنها و پست فطرت آیا از پیشوای دین خود دست بردارم و زنا زادهای را حمایت کنم؟

شمر مأیوس بر میگردد و فردای آن شب جنک آغاز میشود حضرت عباس بن علی (ع) مزادانه و شیر صفت که خاهم مؤمنین و بندگان مقرب خداوند است بر سپاه بزید هجوم میآورد و صفوف دشمن را از هم شکافته و وارد فرات میشود تا آب بخیمه‌ها رساند درحالی که سرابای وجود گرامی او از تشنگی میساخت با دو کف دست آب را بلبان خود نزدیک میکند

سنج شایگان

پرچمدار نهضت

ولی بیاد تشنگی برادر و یاران و اطفال معموم میافتد آب را نیاشامیده
میریزد و بخود خطاب میکند این رسم وفا و اخلاص نیست که خود بشوی
و اطفال برادرت تو تشنگ بمانند. با عجله مشک را پر از آب نمود و از
فرات خارج میشود و بایکدنا آرزو و امید میکوشد که آب را بخیارساند.
انبوه سپاه بزرگ بر او حمله میکند با شجاعت غیرقابل وصفی بر نیروی
دشمن میتازد و چندین نفر را میکشد دست راستش در این کیرو دار قطع
میشود و شمشیر بدست چوب میکیرد و درحالی که میخواهد بخدالا گرفت دست
چشم را هم قطع کنید میحال است از ایمان خود دست بردارم میحال است
تسليم سپاه پست فطرت بزرگ شر بخور و سک بازگردم.

تا آخرین دقیقه حیات میجنگد و مبارزه میکند و تن بذلت وزندگانی
تحت حکومت فاسقی نمیدهد و در تاریخ تمدن و انسانیت نام بلند خود را
بیادگار میگذارد و مزار مقدسش زیارتگاه عالمیان میگردد.

این بود نمونه فداکاری یک مؤمن حقیقی و این است یک فرد ظهر
ایمان و دین آری باید چنین بود باید بعیات دو روزه چندان اهمیت نداد
و تسليم ظلم و جور و اجحاف نشد. سرانجام همه کس مردن و بزیر خاک رفتن
است تنها آثاری که از انسان باقی میماند همان ملکات فاضله و مکارم
اخلاق است که در رأس آن ایمان بخدا و مبارزه باستکاران و فاسقین
قرار دارد پروردگارا بما توفیق عنایت فرماده از ذمرة مؤمنین حقیقی
تو باشیم.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی